

# Table of Contents



Các môn sinh thường nghĩ rằng cái chết chấm dứt mọi sự, trong khi từ góc độ của sự kết thúc, chúng ta đang bàn đến các giá trị vốn bền bỉ mà không có sự can thiệp nào, cũng không thể có bất cứ chút nào, và duy trì trong chính chúng những hạt giống của sự bất tử. Tôi muốn các bạn hãy suy gẫm điều này và biết rằng mọi thứ có giá trị tinh thần đích thực thì bền bỉ, trường tồn, bất tử và vĩnh cửu. Chỉ có những gì vô giá trị mới chết đi, và—từ quan điểm của nhân loại—điều đó muốn nói đến các yếu tố vốn nhấn mạnh và cho là quan trọng có liên quan đến hình hài. Nhưng các giá trị đó, vốn dựa vào nguyên tắc mà không dựa vào chi tiết của sắc tướng, có trong chúng cái nguyên lý bất tử ấy, vốn đưa con người từ “cánh cửa của sự sinh, qua cánh cửa tri giác, đến cánh cửa mục đích”—nói theo cách diễn đạt của *Cổ Luận*.

Students are apt to think that death ends things, whereas from the angle of termination we are dealing with values which are persistent, with which there is no interference, nor can there be any, and which hold within themselves the seeds of immortality. I would have you ponder on this and know that everything that is of true spiritual value is persistent, ageless, immortal and eternal. Only that dies which is valueless, and—from the standpoint of humanity—that means those factors which emphasise and assume importance where the form is concerned. But those values which are based on principle and not upon the detail of appearance have in them that undying principle which leads a man from the “gates of nativity, through the gates of perception, to the gates of purpose”—as the *Old Commentary* expresses it.

Tôi đã cố gắng chỉ cho bạn thấy, cách thức mà phần đầu của định luật X này có một áp dụng đơn giản cho nhân loại, cũng như một ý nghĩa trừu tượng và sâu sắc cho nhà huyền bí học.

I have endeavoured to show you how the first part of this Law X has a simple application to mankind, as well as an abstract and abstruse meaning for esotericists.

Đoạn cuối của định luật X này không thể được diễn dịch theo cùng cách này, cũng không được áp dụng theo cách này. Nó chỉ liên quan đến sự “từ trần” hay việc “loại bỏ các chướng ngại” của các đệ tử rất tiến hóa và các điểm đạo đồ. Điều này được làm cho rõ ràng bằng việc dùng các từ “Hồi Đấng Thăng Thiên”—một thuật ngữ chỉ được áp dụng cho những vị đã được điểm đạo lần bốn, do đó không còn giữ lại bất cứ trạng thái nào của bản chất hình hài, ngay cả một hình thức cao hay siêu việt như là linh hồn trong hiện thể riêng của nó, là thể nguyên nhân (causal body), hay hoa sen Chân ngã. Tuy nhiên, ngoài ra, sự thuận lợi trong việc đáp ứng với định luật này phải và được phát triển, trong những giai đoạn đầu của con đường đệ tử, nơi mà việc lắng nghe, sự đáp ứng và sự phục tòng huyền bí được phát triển và có sự mở rộng của chúng trong những mức độ cao siêu của kinh nghiệm tâm linh.

The last paragraph in this Law X cannot be interpreted in this same manner nor applied in this way; it concerns only the “passing over” or the “discarding of hindrances” by very advanced disciples and initiates. This is made clear by the use of the words, “O Rising One”—a term applied only to those who have taken the fourth initiation and who are therefore held by no aspect whatsoever of the form nature, even so high or transcendental a form as the soul in its own vehicle, the causal body or the egoic lotus. Yet again, facility in response to this law must be and is developed in the earlier stages of discipleship, where listening, responsiveness and occult obedience are developed and have their extensions in the higher levels of spiritual experience.

Ở đây, chúng ta lại phải xem xét các từ ngữ và các cụm từ nếu chúng ta muốn hiểu thực nghĩa của chúng.

Here we must again consider words and phrases if we are to understand their true meaning.